

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 78 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă a 20 bani pe lună mai mult

Pentru membrerie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenamează la poșta și librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol

Schulder București, strada Doamnei 23, etajul I.

Epistole neofrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografa”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss
Bernat „la loterie”.

Casteluri aeriane.

II.

Proverbul român: „Când Dumnezeu vrea să-l bată pe om, mai întâi îi ia mintea”, pare a se adevăra la guvernarea noastră. Locuitorii părăsesc țara în mase, lasă tot și se duc în țări străine. An de an statul pierde zeci de mii de brațe vâinoase, perde factorii bunei sale stări materiale și se lipsește de naturalii și apărători. Oei, cari se duc, nu sînt din breșla parasitilor, a celor cari trăiesc din fraude și căpătuieli, ci sînt oameni iubitori de muncă și conștii de valoarea prestațiunii lor.

Afară de cazul că populațiunea în raport cu estinderea teritorială este supra numerară și prin urmare riguros avizată a-și căuta mijloacele de subsistență dincolo de granițele țării, numai teroarea înmormântătoare a unei erupțiuni vulcanice, a unei cume, cholere sau războiului civil poate să determine locuitorii a-și părăsi țara natală. Și guvernarea noastră, orbii de ideea statului unitar, nu numai că nu vede că capitalul viu se pierde, dar își mai iau răgaz, de dragul eminației ideii de stat național, să pună în practică aberațiunile orșerului bolnav, în privința națională, alui Bekies și a altora, cu colonizările. Dacă guvernarea noastră ar fi în stare ca cel puțin pe o scurtă durată să se avînte la limpezirea sufletului și a sentimentelor bine echilibrate ca cu drept cuvînt să poată enunța maxima „L'Etat c'est moi” atunci emigrarea ar înceta și fără de lege prohibitivă și, teritorii țării s'ar pune la dispoziția locuitorilor autoctoni ca să se alunge sărăcia și foamea, cari îi silesc, întotdeauna și oimere, să emigreze.

Ori-ce lege, care nu este efluxul unei necesități și ridicării și asigurării prosperității tuturor popoarelor, cari compun și formează statul, ci vizează la acordarea de prerogative și garanții pe seama unei minorități cu tendințe opuse integrității, trebuie să-și aibă de rezultat ineluctabil distrugerea echilibrului statului. Și durere, că cea mai mare parte din legile statului pe cari noi le respectăm fiindcă sînt legi, sînt note discordante ale păcii și liniștii popoarelor Ungariei.

Molochului statului național maghiar s'a jertfit și se jertfește încă pacea și prosperitatea popoarelor nemaghiare.

Fără a mai aminti de cunoscuta justiție și administrație maghiară chiar și unele artere ale statului, cari prin firea și menirea lor ar trebui să aibă o expresiune mai convențională, acemo-

dată recerșilor internaționale, încă sînt aservite jocului de-a statului maghiar. Pretutindenea, afară de Ungaria, funcționarii dela trenuri și poște se consideră de oameni puși a serve trebuințele tuturor fără considerație de limbă. Funcționarii noștri, ca intransigenți reprezentanți ai ideii statului, se cred degajați de obligațiile ce le reclamă chiar și buna cultură și-și deneagă darea unui simplu bilet de călătorie sau o marcă postală dacă nu te adresezi în deochiata lui damă.

Călătorești o întreagă lume, treci prin țări, cari n'au pretenția de a se numi culturale și liberale și impiegeții pretutindenea te întâmpină cu prevenire și complexanță. Stâlpii statului maghiar dela trenuri și alte căi de comunicațiune, în numele ideii de stat, te bruschează în față și-ți lasă despre Ungaria mai rea impresie decum și-ar rămâne călătorind prin Manduria-chineză. Inuși „Bud. Hirl.” de dte 16 o aceste adevăruri le recunoaște constatînd că: „Cine cunoaște referințele publice dela otul și sudul confiniilor maghiare trebuie să se teamă de orice asemănare cu alte state. Acolo nu se pot afla ceva funcționari publici distinși, ci în partea cea mai mare sînt oameni indispusi, malconțenți, certăți cu sine și cu oamenii, cari trist se luptă cu micile lor neajunsuri și cu poziția lor străină.”

Ideea statului național maghiar egiță din creeri mărginiți și cercînd a rupe cu realitatea, cele peste zece milioane de Nemaghiari, a căutat să se închidă hermetice ferindu-se de orice influințe externe. Deși resoane politice ar pretinde ca Ungaria să trăiască în strînsă amicitie și legătură cu România, care încă face parte din tripla-alianță și cu care împreună trebuie să se îngrădească în contra potopului slav, totuși guvernarea noastră împiedică orice contact și comunicație culturală și spirituală.

Mult temuta ideea de stat suferă de friguri nervoase și alurează la vedenia frumosului tricolor al României. De teama ca nu cumva ziarele și alte mijloace culturale ce apar în România să străbată în libera noastră țară și să întărească realitatea, conștiința poporului nostru în detrimentul ideii fără fond, obiditorii noștri au detras debitul postal multor ziare și publicațiuni. Aceste rezerve față de contactul cu România le-am mai înțelege cunoscînd intenția guvernărilor noștri de a ne suprima conștiința națională; dar ideea statului maghiar s'a înnoștrărit cu zării germane, fața de întreaga lume. Ziarele germane, polone, cehe, slave toate cauzează neajunsuri ideii maghiare și prin urmare sînt împărțite de soarta celor din România.

Febrila muncă la clădirea statului maghiar se continuă cu stăruință. Curtea maghiară este pe cale de a se împodobi cu înalte dignități maghiare. Honvedimea este promovată cu mînie și îi mai lipsește numai artileria. Marina maghiară poate că încă se va forma dacă puținele mărimi nu-și vor mai arși și dacă valurile vapoare ce le mai are și dacă își va clădi în locul șantierului distrus din Fiume altul. „Gott erhalte” încă le va sgîdări mai puțin urechile. Tot atît de casteluri aeriane le surd în vîl colorii.

Dar' unde sînt bazele realizării ideii de stat maghiar unitar? Asemenea în aer! Căci preste corpul viu al celor de preste zece milioane de Nemaghiari, cari în butul ori-cărui statistice de stat formează absolută majoritate a locuitorilor țării, nu se va pute clădi statul unitar maghiar.

În Austria încă au fost multă vreme îmbătăți de ideile statului național german. Realitatea însă a început să-i trezească din frumosul vis, căci conștiința națională la popoarele Austriei astăzi este mai dezvoltată și puternică ca ori-cînd. Încercările de a germaniza popoarele din Austria cu ajutorul legilor, ordinațiunilor și teroarei le a provocat la luptă esacerbăta, care mistue puterile statului și îi reduce valoarea.

În Austro-Ungarie, pe care o foaie periodică germană o numește „cîrcus” și unde „vieșă publică a ambelor state, din cauza stărilor politice neserioase, este considerată de o comedie de cîrc”, principiul național va trebui să dărîme nejustele întocmiri, cari odioasă erau suferite.

Dreptul, cu care înșii clăditorii de azi ai castelurilor aeriane s'au luptat odioasă în contra supremației limbii germane și apăsării absolutiste îi au și naționalitățile. Ceea-ce ei au făcut față de Austriaci să nu-și supere, dacă constrîngi de ideea statului lor național, facem și noi la rîndul nostru. Aceasta în interesul naționalității noastre și pentru prosperitatea Ungariei.

Sibiu, 19 Nov. 1902.

Din Austria. Propunerea de a oferi Germanilor ca despăgubire pentru învoirea lor cu limba oficială internă ocaz împărțire în cercuri și curți naționale, află opoziție energică, mai ales la partidul popular german. Din cauza aceasta se presupune, că partac înrile de această vor suferi naufragiu, dar ca aceste guvern, e vorba, să dissolve parlamentul și să scrie alegeri nouă.

Din dietă. În ședința de Luni au luat cuvîntul la dezbaterile proiectului de indemnitate și doi deputați croați, S. Covacevici și Iuliu Rutanovici. Amîndoi au luat în apărare guvernul și au respins învinuirile făcute din parte kossuthistă Croației, că aceasta n'ar fi recunoscătoare pentru jertfiele, care i-le aduce Ungaria. Covacevici a accentuat, că Croația participă la toate greutățile, fără ca să se împărtășească din investiții d. e. în proporția recerșită de greutățile, ce ea le poartă. La fine protestează contra celor ce atacă dinastia. Veress e contra pactului de indemnitate, contra celui pentru lista civilă și contra celui militar. Tot contra e deputatul Benedek I., care se plînge, că antisemitismul începe să se întărească în Ungaria. El cere reforma dărilor și și lărgirea dreptului electoral. La finea ședinței interpelează Visontai despre comerțul cu femei.

REFORMA PARLAMENTARĂ. Am amintit, că Széll a anunțat punerea în lucrare a reformei parlamentare. Un ziar guvernamental arată și direcția acestei reforme, zicînd, că Széll vrea să democratizeze parlamentul și să deschidă terenul constituțional pentru cercurile cele mai largi din popor.

Adevăratul binefăcător al Ungariei ar fi acela, care ar deschide porțile parlamentului pentru — naționalități.

Remaniere ministerială în România. „Observatorul”, noul organ liberal al d-lui Vasile Epurescu, dă ca sigură o remaniere ministerială, îndată după terminarea alegerilor comunale.

Se crede că această remaniere va avea loc între 10 și 15 Noembrie v. c.

Alegerile comunale în România. Eată unele date referitoare la alegerile de Duminecă, al căror rezultat general l'am anunțat ieri:

În cele 32 capitale de județ sînt înscrise la colegiul I comunal 18 413 alegători și din acestia și-au exercitat dreptul lor 13 932, ear' 4462 au stat acasă liniștiți.

Din voturile exprimate: liberalii au întrunit 7825, conservatorii 4126, ear' ju nîmîștii 1700.

Conservatorii au ieșit singuri la Tecuci.

Lupta în general crîncenă și s'a dat mai cu seamă în orașele mai mari și unde numărul pensionarilor a fost mai mare, acolo și voturile conservatorilor au fost mai numeroase.

Ballotajul din București își are importanța lui, căci după voturile taberilor conservatoare erau adunate la un loc (lista gen. Manu 1260 voturi, lista Filipescu 677), reușita ar fi fost a opoziției.

O notă bună trebuie să punem la activul tuturor partidelor — scrie „Cronica”, de unde am scos aceste date — nu s'au mai repetat barbariile din trecut; au lipsit bătăliile, insultele și toate cele ce făceau cortegiul ori-cărei alegeri.

Alegerile de ieri (colegiul II.) au decurs asemenea destul de liniștit, reușind listele liberale. În București eară și e ballotaj.

Despre natura juridică a chestiunii române din Transilvania și Ungaria.

De Dr. Cassiu Mantu.

(Urmare).

VI.

Despre necesitatea noii organizațiuni de stat în Ungaria și Transilvania.

1. Necesitatea organizațiunii noue federative. — 2. Mașina statului unitar nu poate fi constituțională, de oare-ce admite expediente teroristice și absolutistice. — 3. Trebuie emancipat parlamentul de sub terorisul șovinismului. — 4. Cum ajunge națiunea la uniune și la putere.

Să vedem încă odată, ce constituție a produs sclăvia ungurească, să vedem întreg aparatul statului funcționînd, să ne fixăm privirea asupra atribuțiunilor tuturor publicilor pentru a constata în mod necontestabil, că constituțiunea actuală a Ungariei și Transilvaniei voiește ca putere brutală să schimbe poziția acelei-oșiei sociale federative dela natură.

Vieța colectivă a oamenilor se manifestează azi sub trei forme: națiune, stat, guvern. A statorii limitele activității guvernului, ale acțiunii statului și ale rezistenței națiunii aparține dreptului politic. În Ungaria și Transilvania necesitatea unei noue organizațiuni federative este motivată prin adevărul incontestabil, că o națiune nu se formează prin asocierea oamenilor sub impulsul căruia motiv, ci se recere ca grupa aceea de oameni prin habitatiunea sa delimitată, prin străbunii sei, prin religione sa, prin datinele sale să se deosebească de alte grupe de oameni, de unde urmează, că libertatea acestui grup numai atunci e perfectă, cînd e emancipată de sub ingerența unui alt grup străin. „Il est impossible d'organiser une liberté complète si le peuple, la nation, le pays n'est indépendant de l'ingérence de l'étranger”, Francisc Lieber.

Cum stă națiunea română în respectul acestor postulate ale libertății sale în Transilvania și Ungaria?!

FOIȚA „TRIBUNEI”.

TENTAȚIUNEA.

De André Theuriel.

Traducere de I. E. P.

(Urmare).

Acest unic consumator era de vr'o treizeci de ani, gras, scort de picioare, bine îmbrăcat într'un costum cenușiu. Pe deasupra foaiei, ce o ținea întinsă între degetele sale scurte, se vedea un craniu cu părul blond și tuns, deja rar, și doi ochi rotunzi inocenți.

— Am văzut undeva această tivă, gândi Antoniu, depunîndu-și tolba și pușca și bătînd șgomotos în masă ca să cheme servitoarea.

Distrat în cetirea sa prin acest șgomot, consumatorul își lăsă ziarul pe genunchi și se puse din parte-i se examineze curios pe noul venit. Ochiul i se deschisă mari și o expresiune cam zăpăcită îi desprinsă pe jumătate gura la oomă, de asupra căreia niște mustețe roșietice se întindeau.

În acest moment apărî birtașul.

— Cel aici ești, d-le Courouvre, strigă birtașul!

La acest cuvînt ochii omului mic și gras se luminară.

Dintr'o săritură se repezi spre Antoniu:

— Cum, tu ești Courouvre? esolamă ou o voce emoționată... Tu nu mă recunoști?... Dordelu — Onésyme Dordelu.

— A! de exemplu, Dordelu! răspunse Antoniu dîndu-și ambele mîni interlocutorului seu... Chiar mi-am și zis: Capul acesta îmi vine cunoscut... Cum te afli, vechiul meu prietin! E foarte mult timp de cînd nu ne-am văzut!

— La naiba, reluă celălalt cu un sincer suris înveselitor, de cînd am părăsit colegiul din Verdun... Ți aduci aminte de clasa retorică unde făcea-i părintelui Plerbillon farse atât de bune?

— Da, eram un elev nedisciplinat, cum zicea principalul... Tu, Dordelu, din contră figurai priate cel silitor și pulpitul tău era îndesat cu bilete de iertare.

Inocenta față a lui Onésyme Dordelu exprima o naivă satisfacțiune.

Strînse din nou cu efusivă mî-nile vechiului seu camarad.

— Courouvre cel brav!... Că sînt de vesel și mulțumit revînzîndu-te!... Dejunct-al!

— Încă nu, dar' chiar pentru asta am venit aici.

— O să dejunctezi cu mine... Murel, adăuse Dordelu, adresîndu-se către birtaș, încă o cuvîntă!

Ai o friptură de iepure, care ne-o prinde bine, dar' mai înainte să ne aduci o omletă cu gîncă...

Sezi aici, bunul meu Courouvre...

He, ce noroc am avut venind să mîncăm aici, în loc să mă reîntorc acasă! Privește-mă!

E de mirat căt de mulțime ai schimbat de cînd nu ne-am văzut!

— Ar fi fost și mai de mirat dacă rămâneam același, regăsi Courouvre rîzînd de naivitatea interlocutorului seu... Noi sîntem ca vișii, în fiecare an avem douăsprezece luni... Tu te-ai schimbat asemenea, vechiul meu prietin!

— Ei, dar' tu te-ai schimbat spre bine, pe cînd eu am făcut pîntede și mi-a căzut părul.

Această umilită mărturisire atînce pe Courouvre, care cuprînsa pe Dordelu cu o privire amicală indulgentă.

De fapt Onésyme, cu picioarele sale scurte, cu genele sale blonde deschise, cu pîntecele ridicat și cu capul cam pleșt, nu oferea un întreg seducător; dar, buzele sale groase exprimau atîta bunătațe; atîta confidență copilărească era în ochii sei suri, umzi!...

— Ești prea modest, Dordelu, tu ai o față de copil bun și de un bărbat statornic la postul seu... Aceasta-i lucrul de frunte.

Pe cînd își petreceau în aceste vorbe preliminare, de o dulce banalitate, vorbe pe cari omul le schimbă de comun la astfel de întîlniri, birtașul aduse omleta cu gîncă și două butelii de vin de Thiaucourt. Dordelu își puse câteva picături de vin în pahar, le gustă, olămpîni din limbă cu satisfacțiune, apoi umplu în mod generos paharul lui Antoniu. După aceasta îi servi o abundentă porțiune de omletă. Courouvre, cu un apetit de vîntor, dejuna cu toată pofta. Dordelu părea foarte fericit vîzîndu-și că mîncă oare și bea. El privea cu admirațiune cum își curăția farfuria și înghiția cu sete la vin.

— Încă puțină omletă? zise Dordelu cu un suris învîtor.

— Nu, mulțumesc, să ne rezervăm pentru friptura de iepure. Aceasta e plăcut de cîmbător. Oapetii îl sîrbă-toriră și gustuosa lui carne udată cu vin parfumat de Thiaucourt îi făcu mai comunicativi. Reamintirile din colegiul păreau că se ridică din adîncul inimii lor și sîrbăne în jurul lor ca primăvara șborul gîndacului. Plăcerea, ce-o simțea omul în apropierea maturității, de a se înviora prin oare o reînnoțare la impresiunile anilor din junețe, le dispunea buzele spre risete vesele. Intimitatea lor de odinioară se reanimă la aceste evocațiuni și cu toate-că de douăsprezece ani trăiseră depărtați unul de altul, păreau, mai ales Onisim, că și cînd tot la olăltă ar fi fost.

(Va urma).

Statul are »parlament«, are ministri responsabili, are monarch »constituțional« și cu toate aceste actele anticonstituționale formează expediente de viață datorate pentru funcționarea statului. Mallabilitatea constituționalismului nu se poate explica decât prin organizarea puterilor publice contrar constituției sociale, prin lipsa codificării dreptului constituțional, prin lipsa totală a respectării intereselor individuale legitime și de natură colectivă ale deosebitelor corpuri sociale naționale.

După originea sa constituțiunea ungurească este constituțiune inarticulată, care însă asemenea constituției Italiei a devenit în cei 30 ani din urmă cumulativă.

Constituțiunea inarticulată se bazează pe două maxime de drept public anume: 1, că legile fundamentale nu se pot schimba prin parlamentul ordinar, ci numai prin mijlocirea unei adunări constituante; — 2, că pentru a preveni abuzuri de drept constituțional este de-a se înființa un tribunal suprem pentru a controla viața constituțională, pentru a interpreta judicial constituționalitatea legilor.

(Va urma).

Presă despre visita — regelui Carol în Bulgaria.

Cu titlul »Peninsula-balcanică« marile ziar francez guvernamental »Le Temps« publică în numărul său de alături un prim articol, în care se ocupă de întrevăderea dintre M. S. Regele Carol și principele Ferdinand al Bulgariei.

După o expunere destul de parțială a relațiilor din ultimii ani dintre România și Bulgaria ziarul parisiens continuă:

»Au trebuit niște negocieri bine conduse pentru a șterge efectul neînțelegerii României la războiul de la Șipca. În cele din urmă s'a ajuns la o înțelegere. Regele Carol a trecut dela Giurgiu la Ruscuc, trecând Dunărea, care în locul acesta seamănă mai mult cu un lac mare.

S'a dus la Plevna să celebreze chiar pe câmpul de luptă amintirea acelei lupte eroice, a asalturilor repetate ale elitei armatei rusești, a intrării în acțiune a așelor soldați români, în cari eroșii afectau a nu se încrede și păreau a-l considera ca pe niște simpli recruți și cari pentru debutul lor au făcut această lovitură de măiestrie, înscrisând un glorios fapt de arme în analele lor militare.

În același articol găsim următorul detaliu interesant:

»A fost o zi, când grație acțiunii îndemnatice și perseverente a celui mai fin diplomat al Bulgariei — dl. Nacevici, pe atunci ministru de comerț — s'a fixat o întâlnire între Regele Carol și prințul Ferdinand, promisiunea a fost dată, iar preparativele de vizită ale Regelui României începuseră deja.

»Reprezentantul României la Sofia era încă de pe atunci dl. Mișu. D-se a cooperat cu dragă inimă la o apropiere în care vedea un folos pentru ambele țări. Totul era gata, când asasinarea profesorului Mihăilescu, un macedonian romanizat (!) și acuzat de trădare (!), a zădărnicit totul, aruncând cele două țări într-o criză.

Maghiarii și Sașii.

Ca să strice efectul bunelor impresii cu cari, după cum scrie »Uj. lap«, s'a reînnoit ministrul Wlassics din călătoria sa întreprinsă de curând printre Sași și Români un profesor maghiar publică în numărul de ieri al ziarului »Magyarország« o corespondență caracteristică asupra Sașilor.

Vorbind despre profesorii și studenții sași scriitorul maghiar zice, că câți profesori sași sunt toți »îndeșăți de aspirațiunile pangermane. Cărțile 'și le procură din Germania și tot acolo 'și le și tipăresc. Profesorii 'și fac studiile prin Lipsa, Halle, Iena, Wittenberg, iar în Ungaria, ai cărei instituțiuni culturale le desprind, nu studiază nici unul. Despre un profesor saș, care în clasa sa avea un student saș cu numele maghiar de »Katoná« zice, că s'a fi esprimat astfel: »Mă, dacă 'ți vâd fața cinstită de Saș și-ți aud numele maghiar trebuie să-ți spun, că aproape 'mi creapă inima.

Pe școlarii sași îi face ignoranți, fiindcă nu cunosc minunata istorie și clasică literatură maghiară, ba mai zice scriitorul, că studenții sași nu știu de loc ungurește și nici nu voase să învețe. Tinerimea studioasă din Sibiu, Reșița, Bistrița nu se îndeletnicesc de loc cu limba maghiară. Dăptre Sibiu nici nu mai vorbește, căci aici Maghiarii cu toată sperirea Jidovilor sânt de tot slabi. Scriitorul lui »M-g« se întreabă că unde să învețe tinerimea săsească limba maghiară, dacă profesorii urșo și desprind limba maghiară... Sărmanul profesor maghiar naiv mai este! Sași cu bogata lor literatură se vor îndeletnici cu limba și literatura maghiară, ori se vor deprinde cu deslămurarea »Szozat«-ului lor. E nebunie chiar și a gândi așa ceva!

Nicolae Bălcescu.

Am vestit ieri că s'au împlinit 50 de ani dela moartea marelui patriot și istoriograf Nicolae Bălcescu. El a murit departe de patrie, pe țărmii Siciliei, în Palermo.

Bălcescu, patriot și luptător pentru redemptarea și închegarea neamului românesc, ne readuce aminte așea epocă de lupte uriașe, prin cari s'a scos poporul român din letargia sa și s'a pus baza dezvoltării lui ulterioare și a succesorilor din a doua jumătate a secolului trecut.

Nu e locul aci să facem biografia și istoricul luptelor și suferințelor lui Bălcescu. Amintim numai, că el, ca și alți sași ai lui și în general ca toți aceia cari își ridică glasul contra opresorilor și despotismului, lovit a fost de brațul despotice. A fost întemnițat de regimul Munteniei și în temniță 'și-a contras un morb incurabil. În urmă fiind espulsat din țeară, a mers în Italia, unde la Palermo, 'și-a stăns viața, departe de ai săi, departe de patria, pe care o iubea atât de mult, pentru care a luptat toată viața și la care îi era îndreptată gândirea și în ciuda morții.

Prietenul și tovarășul de luptă al lui Bălcescu, marele nostru Alexandru, în o mică schiță despre viața lui Bălcescu arătând marile virtuți și înșușiri nobile ale lui, îi dedică cunoscuta poezie »Bălcescu murind«, în care tălmăcește atât de viu și fidel sentimentele, de cari era stăpânit Bălcescu.

Poesia, cum știm începe astfel:

De pe plaiu 'nstrăinării
Unde zăc și simt că mor
De amarul desperării
Și de-al țării mele dor...

Ca scriitor-istoriograf Bălcescu este unul dintre cei mai de frunte ai nostri. Afară de scrierile mai mici, cum e »Puterea armată și arta militară la Români«, etc. scrierea lui principală rămâne: »Istoria lui Mihail Vodă-Viteazul«, care este una dintre cele mai de valoare scrieri românești și ea conține și ea limbă. Pe lângă espunerile istorice, aflăm aici și părți descriptive, zugrăvite cu atăta artă, încât te captivează. Cităm aci numai scurta, dar maroanta descriere a Ardealului, (Cartea IV.), cunoscută în general și care începe astfel:

Pe culmea cea mai înaltă a munților Carpați se întinde o țeară mândră și bine-cuvântată între țările sâmbinate de domnul pe pământ. Ea seamănă a fi un mărș și întins palat, cap de operă de arhitectură... etc.

Scrierile lui Bălcescu, dar ' în special »Istoria lui Mihail Vodă-Viteazul« ar trebui să fie cunoscute de fiecare cărturar român.

Bălcescu la 1848 a fost în Ardeal, amestecându-se în valurile revoluției. El, împreună cu alții frunzeși ai Munteniei, făcea la o împăcare și alianță între Români și Unguri, plan, cum știm, zădărnicit prin orgoliul și aroganța acestor din urmă.

Bălcescu a și scris o schiță despre mișcarea Românilor din Ardeal, în care aduce laude elogiice cu deosebire adunării naționale dela 3/15 Maiu și vitejiei Românilor.

Din incidentul aniversării morții lui Bălcescu, închinăți-vă Românilor, memoriei lui, de care se, cum zice Alexandru:

»Oameni de măsura lui Nicolae Bălcescu sânt încă rari între Români de astăzi.

Dela espoziția industrială din Sibiu.

(Urmare)

II.

Toate cele întreprinse de fapt de Reuniunea agricolă și de Asociațiune sânt foarte bune; iar rezultatul ce le-am obținut prin espoziție sânt, fără îndoială, de mare preț. Totuși ele nu sânt îndeajutoare și nu ne pot mulțumi.

Se știe, că industria noastră de casă sute și mii de ani ne-a dat singură îmbrăcăminte și alte multe articole necesare în economia casei; ea a reprezentat în trecut și mai reprezintă și în prezent o valoare de multe zeci de milioane. Ea a fost până acum și susținătoare portului național.

Esopoziția din Sibiu ne dă ană să ne ocupăm mai pe larg și temeinic de situațiunea actuală a industriei noastre de casă și în legătură cu ea și de situațiunea prezintă a portului național.

Astfel ni-se impun din capul locului următoarele întrebări: care e situațiunea actuală a industriei noastre de casă?

Cari sânt părțile bune și durabile? Cari sânt părțile ei slabe?

Unde trebuie ajutat și în ce fel?

Industria noastră de casă se prezintă admirabil în comitatul Sibiului. Și dacă s'ar pute pune la cale câte o asemenea esopoziție în fiecare comitat cu populațiune românească, sîntem convinși, că pretutindenea aptitudinile femeii române ar ieși la iveală tot așa de bine ca și aici în comitatul Sibiului. Peste tot locul s'ar dovedi, că partea cea mai mare a articolelor de industrie textilă se confecționează încă și acum la casă, cu o dibăcie nefructată. Anume se confecționează: ii, cămeși bărbătești, mânecare, gurtă, crăntițe, învilitoare, pachioale, brăcii, brăne, călțuni, obiele, ciocareci, glugi, culmi, ștergare, leghicute, fețe de perini, merindețe, covoare, lepede, fețe de masă, desagi și peste tot până și pănură, etc.

Din toate aceste obiecte esopoziția noastră din Sibiu a avut colecțiuni, unele cât se poate de bogate, și cea mai mare parte au strălucit prin bogăția și frumuseța alesăturilor, cusăturilor și colorilor cum și prin trănicioa lor.

Totuși o lacună mare s'a putut observa din cauza lipsei unor articole de cea mai mare trebuință.

Nu s'a spus s. e. decât ca de mărțurie, pănură (postav) de ciocareci, de care se țese în fiecare casă românească.

De asemenea nu s'a spus pănură de mânecare, de boboacă, de fundre, de zechi, etc., a cărei producțiune este și ea aproape generală până în timpul de față.

Străiele (toalele), folioale și sacii de lână încă au fost ceva mai slab reprezentate în esopoziție.

Pânza curată de cânepă și în abia s'a putut observa.

Și pentru ce oare nu se vor fi spus aceste articole atât de importante ale industriei noastre de casă? Ori doar pentru că nu se mai produc de țărâncile noastre?

Unele, da, nu se mai produc decât în foarte mică cantitate, cum s. e. pânza de cânepă și în, în parte pânura pentru mânecare.

Pânza curată de in și de cânepă, odinioară fala țărâncii noastre, a dispărut cu totul — cel puțin în esopoziție nu s'a putut observa; iar locul ei 'l-a luat pânza de bumbac sau cel puțin amestecată din cânepă și bumbac.

Nu voim să afirmăm, că cânepa și inul ar fi ieșit cu totul din uz. Din contră, recunoaștem, că ici-colea femeile noastre se îndeletnicesc și în prezent cu cultura și lucrarea lor; dar pe zi ce merge această cultură se restringe, și nu e departe timpul, când pânza de cânepă și de in nu se va mai găsi nici de leac prin casele țărâncilor noastre. Cel puțin esopoziția ne-a sugerat această impresie. Căci în esopoziție țărâncile de pânză au fost cel puțin 80% din bumbac, care este o materie străină procurată toarsă gata, adese-ori și țesută, și care costă pe poporul nostru multe milioane în fiecare an.

De altă parte s'a putut constata că la confecționarea țărâncilor de lână espuse s. e. covoare, gurtă, crăntițe, tralate, etc. deasemenea se întrebunțază materii străine: pâr, mătăș, fir, ș. a. toate produse străine, cari nu numai sporesc cheltuielile poporului, dar 'detrag foarte mult și din originalitatea colorilor și motivelor noastre naționale, nu mai puțin din frumuseța lor.

Articole confecționate, numai din materii de casă mai n'am văzut în esopoziție, ca și când esopozițiile le ar fi fost rușine să arete și de aceste. Dacă aceasta e cauza, apoi în ea vedem un semn de slăbiciune, care o credem foarte periculoasă. Am fi lăudați și acum și vom lăuda și pe viitor, cu ocaziunea altor esopoziții, mult mai tare articolele confecționate numai de materii lucrate la casă, din lână oilor proprii, din cânepă și în cultivate în brazda proprie și lucrate dela început până la sfârșit la vatra familiei. Iată articole cari în primul loc ar trebui încurajate și premiate.

Din cele esperiate rezultă, că la casa țărâncii noastre lucrarea materiilor prime: a cânepii, inului și lănei a dat mult îndrăg, că țărâncii se practică pe o seară mult mai estină oia țărâncii, și că cusutul, le întreose; pe când odinioară între aceste trei lucrări de căpetenie se observa o cumpănă dreaptă, și ar fi în interesul poporului nostru să se poată restabili echilibrul de odinioară.

Despre modul cum s'ar pute ajuta acestui rău, vom trata cu o altă ocaziune.

(Va urma).

Adunarea femeilor rom. din Abrud.

— 12 Nov. n. 1902.

Reuniunea femeilor române din Abrud 'și-a ținut adunarea generală în 2 Noemvrie st. n. sub prezidiul doamnei Ana Furdul, care prin o vorbire potrivită a arătat însemnătatea și menirea școlii susținute de reuniune, în care fetele noastre, pe lângă cunoștințele re-cerute s'și capete și o educațiune mai potrivită, ca ulterior devenind mame și dînele, să știe să dî în inimele fragede ale fiilor săi, iubirea de Dumnezeu, de neam și de patrie, precum și celelalte virtuți creștinești, cari decorează pe femeile culte. A rugat pe cei prezenți, ca având dînsa a presida această adunare s'și dea concursul binevoitor, ca conlu-crând în iubire și armonie, toate obiectele ce se vor pertrata să se poată rezolva în modul dorit. După care salutând pe cei prezenți, a declarat adunarea deschișă.

Vorbirea de deschidere a fost ascultată cu viu interes, și însoțită de repetate »re trăească.

Cetinduse raportul comitetului s'a luat spre știință, că comitetul reuniunii dela ultima adunare a ținut 5 ședințe și că aveau reuniunii a crescut la suma de 3930 cor. 76 bani.

Pe lângă aceasta mai este fondul pentru »Pomul de Crăciun« în sumă de 743 coroane 57 bani și fondul »Coroanelor eterne«, în sumă de 601 coroane 36 bani.

Și fundațiunea »Zoe și Cornelia Cirlea«, din care se procură cărți și re-cuizite pentru elevele mai lipsite de mijloace. Acest fond se administrează separat și de present este de 1435 cor. 64 bani.

Raportul luat spre știință s'a alăturat la protocol.

Răspunsul doamnei caserită Silvia Cirlea, aflându-se esact și în ordine deplină s'a aprobat, dându-i-se absolutor și votându-i-se mulțumită protocolară.

Cetinduse budgetul propus de comitetul reuniunii s'a acceptat întocmai, cu o sumă: la intrate de 2878 cor. 13 bani; la egite de 1970 coroane și cu un excedent de 908 cor. 13 bani.

Pentru înscirarea membrilor și încasarea taxelor s'a emis o comisiune în persoana: doamnei Silvia Cirlea, a doamnei Mărioara Nicola și a dlui Dr. Nicolae David și s'a suspins ședința pe câteva minute.

Peste 10 minute deschizându-se ședința, comisiunea emisă a raportat prin dl. Nicolae David, că s'au încasat: dela doamna Ana Filip 10 coroane; câte 5 coroane dela doamnele: Silvia Cirlea și Vilma Pop și dela domni: Mihail Cirlea și Dr. Nicolae David; câte 4 cor. dela doamnele: Ana Furdul, Elvira Pop, Silvia Popovici și Sabina Borza și dela doamna Sofia Buceșan, precum și dela domni: Romul Furdul, Iosif Drala, Dr. Laurențiu Pop, Silviu Lazar, Dr. Alexandru Borza și Traian Morcan; câte 3 coroane dela doamnele: Cor. Danciu, Ana Gomboș și dela dl. Iosif Gomboș; câte 2 coroane dela doamnele: Margareta Balta, Maria Cioara, Elena Teleghiu, Eugenia V. Simu, Sofia Pușcariu, Mariș Deoana, Maria David, Elena Ieter; dela domnișoarele: Letiția Albani, Octavia Stoica, Maria Cioara, Alma Demian, Iudita Suolu și Elena Adamovici

și dela domni: Alexandru Vasile, Petru Macaveiu și Ioan Simu. Suma 116 cor. Dl. Ioan Simu propune, că pentru vizitarea școlii pe lângă doamnele din comitet, să mai fie aleși și câțiva bărbați.

Această afacere aparținând comitetului, adunarea o încredințează comitetului.

Pentru verificarea protocolului s'au ales dñele: Silvia Cirlea, Silvia Popovici și Maria David. După care d-na prezidentă mulțumind celor prezenți, pentru interesul și serioșitatea, cu care au participat și la această adunare, declară adunarea generală închisă.

În fine dl. Laurențiu Pop, în termeni aleși, mulțumește d-nelor membre din comitetul reuniunii, pentru zelul și abnegațiunea, cu care conluacă pentru progresul și înflorirea reuniunii și a școlii susținute de aceasta, și cu deosebire mulțumește doamnei Ana Furdul, pentru osteneala, ce 'și-a luat venind din depărtare, și pentru buna conducere a acestei adunări.

Abrud în 14 Noemvrie 1902.

Alexandru Chura,
secretar.

Revistă esternă.

Germania.

Impăratul Vilhelm devine tot mai urgisit în unele state din Germania, în deosebi în Bavaria. Astfel atribuindu-se împăratului Vilhelm II. tendința de a răpi statelor federale și ultimele resturi de autonomie provincială, toată Bavaria cu orăroare își aduce aminte de cuvintele ce le-a înscris împăratul actual în cartea de aur a orașului München: Suprema lex regis voluntas.

Conducătorul țărânilor bavarezi, Anton Memminger, în o mare adunare publică a strigat căt 'l-a luat gura: »Impăratul e cel mai detestat om din imperiu«. Poliția era de față, și nici un agent n'a înscrit pe președintele reuniunii să ridice ședința, cum se face în cazuri când autoritățile sânt insultate.

Un alt motiv pentru care mai e detestat Vilhelm II. e și anglomaniia lui. Nu numai Bavarezi, dar 'și restul Germanilor, critică această atitudine a împăratului. De aceea, același Memminger a putut să strige neimpedecat de nimeni: »Blăstămat fie ciaslul când a debarcat împăratul german în Anglia.

Și cu toate acestea călătoria lui Vilhelm II. se impunea ca inevitabilă, dacă vrea Germania să-și înființeze un imperiu colonial în Africa, unde are să ia acum recompensa atitudinii sale reproșabile, pe timpul războiului cu Burii.

Germania dispune deja în Africa de 1,489,500 kilometri pătrați, și acum, după ce Chamberlain va fi vizitat coloniile engleze, ea mai speră să mai obțină încă ceva.

Eată de ce a fost necesară o vizită la unchiul Eduard VII.

Bulgaria.

Ministerul a fost astfel constituit: Daneff, președinte și ministru de externe; Sarafoff, finanțe; Ludskanoff, interne; Radoff, instrucțiunea publică; Teodoroff, justiția; Popoff, vice președinte Sobraniei, lucrările publice; Abracoff, comerțul, și generalul Papricoff, războiul.

La Ștenimaho s'a ales o comisiune, care să invite toate comitetele macedonene din Bulgaria să ia parte la o mare întrunire, ce se va desemna într'unul din orașele mai însemnate, afară de Sofia.

Comisiunea aleasă se compune din membrii Valher și Atanasof, preoți; Dimitrof, Pantelef și Bogoev, cetățeni, cari vor merge la Sofia, să roage comitetele a se uni și a alege de președinte pe Sarafoff, în locul lui Mihailovski.

Știri mărunte.

În satul Blatej, aproape de granița bulgară, a avut loc o nouă încăierare între bandele bulgărești și bașibuzucii turci, în număr de 600 Lupta a ținut toată ziua.

Noul president al Brasilei, Dr. Francisco de Paula Rodrigues Alves a depus jurământul pe constituție și a numit noul guvern.

Ministrul president sârb 'și-a scotit programul în clubul majorității scoupei, care vrea să-l sprijinească și mai departe.

Prezidentul la tronul Marocului, care dispăruse în urma dezastrului trupelor sale, a fost prins de trupele Sultanului.

Cronica zilei.

Sibiu, 19 Nov. n. 1902

Din cauza sfintei sărbători de Vineri, numărul proximal al foii noastre va apărea numai Sâmbătă seara.

Procesul „Cărții de Aur”. Domnul T. V. Păcășian a înaintat, prin apărătorul său, dl. Coriolan Brediceanu, avocat în Lugoj, cerere urgentă la tribunalul reg. din Cluj, ca pentru a-l se da posibilitatea de a dovedi că pasajele înscrise în volumul prim al „Cărții de Aur” se găsesc și la alți autori, români și maghiari, și că peste tot în cartea sa sunt îngrate documente autentice și fapte istorice bine stabilite: se fie chemați la peritactarea din 24 Noembrie n. următorii domni, pentru a fi ascultați ca martori și experți: 1. Dr. Petru Barbu și 2. Dr. Petru Ionescu, profesori de teologie în Cărmășeș, 3. Ambro Pistor, redactor în Turcoz Sz. Mátyás. 4. Dr. Augustin Bunea, canonic în Blaj și 5. Dr. George Popoviciu, profesor în Lugoj. 6. Dr. Moldovan Grigorie, profesor universitar în Cluj. 7. Dr. Jancsek Benedek, profesor, în Budapesta și 8. Vasile Goldis, secretar consistorial în Arad, și în fine 9. Dr. Lehmann, traducătorul oficios al judecătorei din Cluj.

Agitație maghiară în biserica română. Ordinariatul gr.-cat din Oradea-mare a numit în Cărmășeș un nou preot român gr.-cat. Aseară numărul înău nu a fost pe placul zărilor maghiare, cari susțin că preotul român n-are ce să caute în comuna curat maghiară de confesie rutenă. Credințioșii, probabil agitați, s-au opus instalării noului preot și postându-se la ușa bisericii au început să cânte Hymnus-ul și Szozat-ul lor. Ne mirăm, că nu au cântat și „Talpra magyar” ca să demonstreze contra numărului noului preot român!

Sărmană idee de stat te-ai pus în luptă și cu Dumnezeu!

Principele Nichita și metropolitul Muntenegrului. Ziarul „Osvit” din Mostar scrie, că principele Nichita a absolvat din funcția de metropolit pe Mitropolitul și pe secretarul acestuia Radici. Radici se va întoarce la finea acestui luni la ordalul său în Dalmatia, ear’ metropolitul va mai rămâne în postul său până la finea anului. Causa amovării provine din amestecarea metropolitului în afacerea „lui” — Hieronim în care metropolitul deși a subscris pretenziunile Muntenegrului totuși s-a arătat de partinitor al Croaților. Urmășul metropolitului probabil va fi un Italian.

Atentat contra episcopului din Verșet. Ziarul „Zastava” din Neoplanta aduce știrea, că în contra episcopului Zmajanovic, în timpul petrecerii sale în Carlovici, s-a comis un atentat. Sâmbătă dimineața pe când episcopul se îmbrăcea cineva a împușcat prin fereastră. Glonțul a atins reverenda episcopului fără să-l lovească. Atentatorul a scăpat.

Moartea mistioasă a beului Hamli. Fostul atașat militar turc din Berlin, beul Hamli, a murit în mod misterios. Beul Hamli, devenind nebun după obiceiul turcesc, a fost trimis în exil. Pe când era să fie transportat a fost cuprins de acces de nebunie și s-a aruncat în mare. În buzunarul rocului său s-au aflat două epistole; una la adresa soacului său, a comandantului militar din Stambul, ear’ cealaltă către pașă Taxim, secretarul Sultanelui. Conținutul scrisorilor e tăinuit. Misterioasa moarte a beului este comentată în felurite chipuri și amiezii lui Hamli susțin, că beul nici n-a fost nebun.

Lulea în loc de pipă. Ziarul „Füg. M.” scrie următoarele: „Vineri s-a sculat Szöll Kálmán în dietă și cu o voce slabă pe care abia o puteau auzi cei mai din apropiere a cerut bani regelui. Pentru că regele e sărac și nu poate trăi din aceea ce are. Sunt grozave grijiile bunului nostru rege. S-a scumplit carnea, s-a scumplit făina, trebuie să dea mai mult pentru bucatărie. Și locuința lui s-a mărit: îi trebuie mai mulți lăcăși și feciori. Și copiii s-au înmulțit. Sunt atâtea archiduci de cari trebuie îngrijit că unii au trebuit deja să-și caute câte un oficiu civil mai cinstit. E o poziție de nesuport la care trebuie ajutat. Încă bine că Szöll n-a luat în brațe un copil și după exemplul dela Pejon n-a cerut îndată printre lucrările dela popor viața și sângele. Maghiarii cavaleri s’ar fi întins îndată cu mâinile în buzunar — și în timpuri schimbătoare — ar fi deus pe altarul împărătesc ultimul ban! Îi trebuie bani regelui! Când întreaga țară se vaetă după aceasta, bunul rege, care și iubește țara și națiunea, încă nu poate trece de sub acest gând și ceea ce în acest timp amar, oricât o face și cel mai mic cetățean, este face primul Ungur: cere bani, ca din nimic sau din puțin să se facă mult. Eată cum domnitorii mari cari ougăta nobil într-o dată simțeser și lucră împreună cu supușii credincioși.

Neorolog. Anarsiu Oprea, preot, după lungi și grele suferințe, împărțit cu sf. taine a înecat din viață Joi în 13 Noembrie n. la 10^{1/2} ore seara în al 59-lea an al etății, al 29-lea al proptiei și în al 30-lea al fericitei sale căsătorii. Inmormântarea l’-s-a făcut Sâmbătă în 15 Noembrie n. în cimiterul gr.-cat. din Mușea.

Conferențe asupra literaturii moderne. În sala comitatului se țin o serie de conferințe asupra literaturii moderne.

În 19 a. va fi ținută conferință dl. redactor Emil Neugebauer despre Gerhardt Hauptmann.

În 26 a. dl. F. S. Höchsmann, jurnalist, despre lirica modernă germană.

În 3 Decembrie dl. prof. Mihail Fus, despre Emil Zola.

În 10 Decembrie dl. Ludwig Fritsch despre Hermann Sudermann.

În 17 Decembrie predicatorul orașului dl. A. Schuster despre Björnson.

În 30 Decembrie dl. Dr. Ios. Capetian, director seminarial, despre Leo Tolstoi.

În 7 Ianuarie 1903 dl. profesor Ernst Buchholz despre Euripides.

În 14 Ianuarie dl. avocat Dr. R. Schuller despre Friedrich Nietzsche.

Atentat în contra regelui Belgiei. Spre întregirea știrii ce am dat-o despre atentatul comis în contra regelui Belgiei mai dăm următoarele:

După terminarea serviciului funebru ținut în 15 c. în memoria celor două regine decedate ale Belgiei, oficiat în biserica St. Michel Gudule, pe când trăsurile regale ajungeau în fața băncii de Bruxelles, din strada regală, un individ a tras trei focuri de revolver în direcțiunea celei de-a treia trăsură regală, în care se aflau damele de onoare și aghiotanții.

Din fericire nici o persoană n’a fost atinsă. În celelalte trăsurile se aflau regele, contele de Flandra, principele Albert, contele de Flandra și principele Albert și Clementina.

Atentatorul, arestat imediat de gendarmi, a fost dus la poliție. El se numește Rubino, de profesie contabil, născut în anul 1859 la Binardo, lângă Neapole, de prezent locuind la Bruxelles. La perchișia corporală s’a găsit asupra lui un pachet de cartușe cu gloanțe. Revolverul, cu care a tras, era încărcat cu gloanțe. Primul glonț a trecut pe deasupra trăsurii, cel de-al doilea a trecut prin geamul dela ușa trăsurii și pe lângă fața contelui d’Oulremont, mare mareșal al curții.

Rubino este anarhist și a venit din Londra cu intenția de a ucide pe regele.

La interogatoriul, ce l’-s-a luat la poliție, Rubino a mărturisit de a fi voit să tragă asupra regelui, adăugând că a lucrat în virtutea principiilor sale anarhiste.

După dejun, regele a plecat în automobil la gara Luxemburg, de unde a luat trenul pentru Groenendaal, aproape de Bruxelles.

Rubino a mai declarat, că a venit din Londra și negăind de lucru, s’a deis să atenteze contra regelui. A declarat însă că nu are nici un complice.

Îndată după arestarea lui Rubino, președintele consiliului, de Smet de Nayer, s’a dus la palat și a exprimat regelui, în numele guvernului, indignațiune pentru încercarea criminală și feliicitările țării întregi pentru feliicită scăpare.

Atentatorul se arată indiferent, dar’ se interesează de natura pedepsei ce l’-se va aplica.

Din incidentul fericitei scăpări regele Belgiei a primit feliicitări dela domnitorii Europei.

Papa a adresat o telegramă de feliicitare regelui Leopold. Regele Victor Emanuel a însărcinat pe dl. Gianotti, marele maestru de ceremonii al curții, de a exprima, în numele său, ministrului Belgiei via sa mulțumire aflând că regele a scăpat din pericolul care-l amenința.

Zanardelli, președintele consiliului, a adresat guvernului belgian, în numele guvernului italian, o telegramă de feliicitare.

D-nii Zanardelli, președintele consiliului, și Prinetti, ministrul afacerilor străine, au făcut o vizită ministrului Belgiei la Roma.

Starea împăratului și regelui nostru. Din Viena se anunță, că împăratul petrece încă tot în castelul din Schönbrunn.

Regele a suferit în decursul nopții de ieri de dureri acute reumatice, încătoată noaptea a petrecut-o în nesomn. Cu toate acestea în dimineața următoare s’a sculat la timpul obișnuit și s’a apucat de rezolvarea afacerilor de stat. Înainte de amiază a primit vizită archiducesei Gizela, care după amiază s’a și reîntors la Viena. Audiențele eșară și au fost amânate, dar’ îndată ce regele se va reînălța, se va publica termenul audiențelor.

Încetarea statarului. Banul Oroașiei a dat un ordin prin care sistează statarul decretat în Septembrie a. c. în orașul Zagreb, Spanyaven și în comitatul Zagrebului.

La Abonament lunar pentru Noembrie st. vechiu înviță

Administrația zărilor „TRIBUNA”

Însoțirile de credit „Raiffeisen”.

(Urmare și fine).

La sfârșitul anului 1901 „Asociațiunea” generală cuprindea mai mult ca 3700 însoțiri, între cari 3400 case de păstrare și anticipații (Spar-und Vorschussvereine), celelalte sunt vințelarii, lăptării, însoțiri pentru valorisarea vitelor, (Viehverwertungsvereine), magazine de bucate, însoțiri pentru cultura himeiului, tăbacului ș. a.

Ideia creatoare a lui Raiffeisen a prins rădăcini departe peste granițele țării nemțești, în Belgia, Franța, în Elveția, în Austria, s’au înființat asemenea însoțiri.

Primele însoțiri, sistemul Raiffeisen, la Sasi le-a înființat Dr. K. Wolff în anul 1885, în Agărbiciu, Frăua și Șura-mare, în anul următor s’a înființat o asociațiune modestă cuprinzând 7 însoțiri. Angajamentul caselor centrale ca cea din Neuwied l’-a luat asupra sa casa de păstrare generală din Sibiu (Hermannstädter allg. Sparcassa) acordând însoțirilor credite și controlând tranșacțiile lor, la început prin mai mulți funcționari ai institutului, mai târziu, în anul 1890, prin un revisor permanent instituit anume pentru însoțiri.

Din raportul general al asociațiunii despre rezultatele anului 1901 estragem următoarele:

La cele 80 de însoțiri de credit din anul 1900, în 1901 s’au adaus încă două, ear’ una a eșit din legăturile asociațiunei; cu finea anului 1901 asociațiunea avea 81 de însoțiri de credit ca membrii și cinci vințelarii.

În următoarele dăm bilanțul însoțirilor comparativ cu cel din anul 1900:

Active:		31 Dec. 1900	31 Dec. 1901
	Cor.	Cor.	
Cassa în număr	88.793.90	79.748.30	
Imprumuturi pe cambii	1.694.173.57	1.834.970.20	
Imprumuturi pe obligațiuni	1.514.153.72	1.752.621.55	
Debitori	131.311.11	100.874.81	
Depuneri la Herm. allg.			
Spark. și aiurea	59.676.02	70.858.12	
Avere mobili	15.261.60	14.269.27	
Interese transitorice	19.036.87	21.856.83	
Interese restante	38.252.45	55.132.43	
Perderi la unele însoțiri	721.74	830.38	
Totalul activelor	3.541.380.98	3.930.661.89	

Pasive:		31 Dec. 1900	31 Dec. 1901
Părți fundamentale	157.493.69	162.785.65	
Depuneri spre fructificare	1.799.126.07	2.040.353.09	
Credite	1.344.103.—	1.436.776.—	
Diversi creditori	18.412.65	34.080.—	
Interese transitive anticipa-			
pate	47.564.61	48.798.08	
Fondul de rezervă	136.998.31	162.899.60	
Profit curat	37.682.65	44.969.47	
Totalul pasivelor	3.541.380.98	3.930.661.89	

Cu 31 Decembrie 1900 însoțirile au avut 6694 deponenți, cu cor. 1.799.126.07, în valoare medie cor. 268. În 31 Decembrie 1901 7275 deponenți cu cor. 2.040.353.09; valoare medie cor. 280; în 1901 prin urmare o creștere de 581 deponenți cu suma de cor. 241.227.02.

Starea debitorilor cu 31 Decembrie 1900 e 14.156 debitori cu C. 3.188.327.29, în calcul mediu pe un debitor 225 cor. — ear’ în 31 Decembrie 1901 sunt 15.146 debitori cu cor. 3.587.591.75, calcul mediu cor. 238 deci în 1901 999 debitori cu cor. 399.264.46 mai mult.

Creșterea depunerilor de cor. 241.227.02 nu a ajuns la acoperirea imprumutelor cu cor. 339.264.46, diferența s’a acoperit prin contragerea de imprumut dela casa centrală.

Din an în an se observă o creștere a cercurilor de imprumuturi; — o creștere care nu se mai poate acoperi prin depunerile ce intră la însoțiri. E de lipsă, că la acordarea imprumuturilor se se țină cont de puterile însoțirii. Imprumuturile acordate se fie în proporție cu depunerile și cu creditul disponibil dela centrală, ear’ acestea cu rezervele de cari dispune însoțirea.

Atragerea capitalului ca depuneri se poate ajunge prin o organizație bună, onestitate din partea conducătorilor, și mai pe sus de toate prin o controlă cât se poate de aspră.

„Asociațiunea” însoțirilor săsești pentru a pute exercita o controlă estinsă, a numit anul trecut pe lângă revisorul șef încă 4 revisori, ear’ revisiunea însoțirilor de pe teri-

torul Bistriței și Reghinului e concretizată casarului însoțirii din Minarca. Prin inovația aceasta revisorul șef cu ajutorul subrevisorilor sunt în stare a exercita o controlă mai bună și a lucra la uniformizarea organizației.

Și e sigur că prin aceasta încrederea față de însoțiri se va estinde din an în an, prin ceea ce cu timpul au se devină un factor însemnat și de mare importanță economic-financiară pentru poporul săsesc.

Știri economice, comerc. industr. jurid.

Din statistica lui Septembrie. În Septembrie s’au născut în țările coroanei ungare 63.445 copii, au murit 42.563 persoane, dintre cari 24.813 sub 7 ani. Mai mulți s’au născut pe țărmulul stâng al Dunărei și al Tisei, mai puțini în Transilvania. Cele mai multe cazuri de moarte au fost pe țărmulul stâng al Tisei. Că sătorii au fost 7849, cele mai multe în Bănat. Focuri au fost 2037 în 1553 comune cu 4055 păgubiți în număr de 3.920.893 cor. Pașapoarte s’au estradat 6941, cele mai multe în comitatele Sibiu (600), Brașov (411), Cluj (405), Maramureș (360), Târnava-mare (339), Treisoane (295), Făgăraș (265), Torontal (119), Alba-de-jo (127). Dintre pașapoarte s’au estradat 2746 pentru America, 2632 pentru România, 2346 pentru întreaga Europă.

Târg de porci se va țină de aici înainte în fiecare Sâmbătă la Copșa-mică.

Soutire de darea căsiei se capătă numai dacă se cere înainte de a fi gata cu casa, altminterea trebuie plătită, cum a pățit acum de curând un proprietar din comitatul Sibiuului.

Mine bogate de aur s’au aflat în Africa-de-est germană. Ele sunt mai bogate ca cele din Transvaal.

La țigurile de săptămână și de țeară din Săliște (comitatul Sibiuului) nu pot fi aduse vite cu copite crepate din cauza boalei de gură și de unghii. Țigurile de săptămână se țin și mai departe, numai cât cară trase de vite cornute nu se lasă în piață.

Fabrică nouă pentru preparate chimice se va zidi în Sebeșul-săsesc. Se vor fabrica mai ales preparate de nutreț pentru îngrășarea vitelor și a porcilor după un metod patentat. După încercările făcute cu acest preparat în Germania se îngrășă vitele cornute în 8—9, porcii în 6 săptămâni.

Topitoarea din Sebeșul-săsesc se va preface într-o societate pe acții.

O cale ferată nouă. Ministrul de comerț a prelungit concesiuinea lui Kriegler Miksa, director la căile ferate, spre a face lucrările preliminare pentru a construi o cale ferată dela Șomontamare la Lăpușul-unguresc, ear’ de acolo prin Lăpușul rom., Poiana, Botizei, Botiza, Șieu, Strimțur, Onești și Vad până la Sighetul Maramureșului, ear’ pe de altă parte pe la Lăpuș se se facă joncțiunea prin Boereni, Măgogaș, Chiuești și Căgeu ou linia de pe valea Somogului.

Bibliografie.

„Călințarul Poporului”.

Al optezecetalea an din „Călințarul Poporului” e gata să pornească de nou pe drumul cără casa țărănilor, meseriașilor, comercianților și inteligenților noștri. Precum în fiecare an, așa și acum „Tipografia” s’a strădui să pună în mână oamenilor noștri un călințar tot mai frumos, tot mai bogat și tot mai instructiv, care se fie adica o carte păstrată cu drag pentru mai mult timp nu numai pentru un an, cum s’ar pare după firea călințarului.

După obișnuita parte calendaristică, apoi postă și telegraf, competențe, urmează un capitol lung despre bisericile și școalele noastre, reuniunile de meseriași, de binefacere, de femei, de agricultură, însoțiri de negoț, bănci, cuprinzând date bogate și nouă, după schimbările, ce s’au întâmplat din anul trecut până acum.

Partea literară e introdusă prin „Credeul Românului”. Urmează numai

decât o frumoasă și înduioșitoare biografie, presărată cu poezii, a nemuritorului Avram Iancu. Ea e scrisă de vestitul profesor din Iași Moldovei, dl. Grigore C. Bușureanu, care atâtea caldura a pus în descrierea vieții eroului nostru, încât din nou s’a adeverit, că Românii, fie la Mureș, fie la Tisa, fie la Dunăre, fie la Prut, una simțesc. În fruntea biografiei se află chipul lui Iancu, așa cum nu s’a mai publicat până acum nicăieri. Sub iconă e iscălitura proprie a lui Iancu.

Urmează o dragălamă poezie de T. Șerbănescu, apoi o glumă și după ea biografia episcopului Mihail Pavel în frunte cu portretul lui, făcut eara anume la Viena pentru „Călințarul Poporului”. O frumoasă rugăciune în versuri de Elena din Ardeal premerge unei povești de M. Eminescu, după care e icona mormântului lui Bănuțiu. O anecdotă „Copiii Țigănu-lui” de Teodor Speranță, veselnicul scriitor al nostru, apoi o jălnică istorisire din viața țărănilor de poetul A. Vladuța, urmată de o glumă, premere portretul regretatului poet bănațean Victor Vlad Delamarina și o poezie glumească a lui „Păpicașu nașului”. Urmează o nouă poveste, apoi portretul tinerului rege al Spaniei. Dl. I. Georgescu a scris un articol foarte instructiv despre negoțul cu ouă. O poezie frumoasă „Codrule, Măria-Ta...”, o snoavă „Oreleul la raiu”, și apoi urmează „Răvașul nostru”, aceasta gazeta anuală, care pe 23 de pagini resumează tot ce s’a întâmplat de interes în istoria poporului român și în lumea largă în curs de un an. Răvașul e presărat cu șapte iconae, portrete de-ale generalilor buri, doamna Krüger, Roosevelt, Abduraman, Abibula ș. a.

După răvaș se continuă articolul din anul trecut „Bucătăria țărănilor”, scris de d-na învățătoare Ana Florea. Și continuarea această e plină de sfaturi bune, de aceea va și fi primită cu aceeași bucurie, cu care au primit toate foile și toți cetitorii partea primă din anul trecut.

Poesii populare, sfaturi și glume încheie partea literară, căreia îi urmează țigurile.

Notă. Călințarul costă și anul acesta, cu toată bogăția lui, numai 46 bani (23 cr.) cu porto cu tot. Pentru înăunjurarea speselor cu porto se recomandă, ca se și-l procure mai mulți deodată.

A apărut: „Estras din istoria regimentului de infanterie ces. și regesc nobil de Probst, nr. 51” prelucrat de căpătal Max Maendl, tradus de maiorul S. Blasiu. O broșură de 50 pag. tipărită la „Tipografia”, soc. pe acții în Sibiu.

— Ajutorul prim, în casuri de nenorociri și boale repentine, scris de Dr. Iulian Chitil, medic cercual în Bethlean. Prețul 1 cor.

— Răspalta păcătoșului, pissă de Crăciun în trei acte. Prelucrată după A. Oppitz, de Ioan Baciu, preot în Șoimuș. Bistrița 1902. Tiparul tipogr. A. Baciu. Prețul unui exemplar 30 bani. 15 exemplare 1 cor. 80 bani.

— Isvorul Precestei sau „Minu-nia dela Lourdes”, de Ioan Baciu, preot în Șoimuș. Bistrița 1902. Tiparul tipogr. A. Baciu. Prețul unui exemplar 20 bani. 10 exemplare 1 cor.

— Panegiricul imp. Traian (C. Plinius C. Secund.) Traducere din latinește de Aur. Moșoiu, prof. Ploști. Tip. „Lumina” 1902. Prețul 1 leu.

Foști în Sibiu

La 19 Nov. n. 1902.

Hotel. Împăratul Romanilor: Pollak, Cluj; Kinzel, Lipsca; Popovici, Brașov.
Hotel „Neurhner”: Schwarz, Gomboș, Ziegler, Cluj; Blumenfeld, Budapesta; Wiegner, M. Ludog.
Hotel „Molter”: Cămpian, Ivan, Gyula; Hotye, Mediaș; Benecan, Petriș, Olsky, Schäfer, Budapesta
Hotel „Central”: Hartman, Feldioara; Kräuler, Azuga; Markel, Deutsch, Kahmies, Breznobanya.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Direcțiune: Leo Bauer.

Joi, 20 Noembrie n.

„DIE KATAKOMBE”.

Comedie în 4 acte de Gustav Davis.

Începutul la 7 ore seara.

Pentru redacție și editură responsabil: George Mohan.

Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Deschidere de prăvălie.

Avem onoare a aduce la cunoștința prea onoratului public, că în **1 Decemvrie n. c.** vom deschide în piața din loc

Piața-mare nr. 16

un magazin de mărfuri curente, de modă și de manufactură sub firma improcolată

Kremer & Kleisch.

Asortându-ne magazinul nostru cu mărfuri ieftine suntem în plăcută poziție a pute vinde, pe lângă **prețuri fixe**, toate mărfurile din deposit cu **prețuri foarte moderate.**

Invitând pe P. T. public a se convinge personal despre aceasta, îl asigurăm de serviciu prompt și cinstit și semnăm

Cu deosebită stimă

Kremer & Kleisch.

394 1 3

Prima fabrică de mobile în Sibiu

Fritz W. Elges

Fabrica: strada Sărei nr. 37. Deposit: str. Cîrnădiei nr. 30.
Telefon 37. Telefon 46.

Cel mai mare stabiliment de mobile

pentru

Salon • Refector • Dormitor

Numai fabricate proprii, în tot felul de stil, sau după desemnuri.

Aranjează locuințe întregi.

Specialist pentru lucrări bisericesti orientale:

fruntare, altare, străni, pictură bisericească etc. etc.

Mobilier pentru școli și aranjament intern pentru bisericile nou.

Primește lucrări pentru edificii și montări pentru localuri, hotele, cafenele, decorațiuni de tot felul etc.

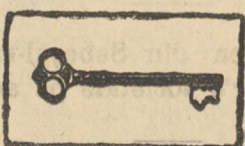
Liferant al căilor ferate ungare.

841 4—

Săpun cu ruda.

Marca:

„CERB” sau „CHEIE”

Săpunul cel mai bun, mai spornic și prin urmare cel mai ieftin.

878 5—25

Se capătă pretutindenea.

Ilustrații românești

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'a tot
Frumoase sînt cu nici un pot
Mai frumoase sînt 'mi socot
Cu mintea mea”

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de **10 bani per bucată**

la

„Tipografia”

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcii nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Nr. 4539—1902.

392 1—3

Publicațiune.

Pe baza concluderii reprezentanței orașului liber regesc Szászsebes, susceput sub nr. prot. 141—1902 se va da în întreprindere clădirea abatorului orașenesc (halei de tăiat vite) în 13 Decemvrie a. c. la 10 ore a. m. prin licitațiune publică verbală în sala comunității.

Oferte închise instruite conform condițiilor de licitațiune și provăzute cu un vadiu de 5% încă se consideră.

Prețul strigării e fixat cu 29.807 cor. 59 fileri.

Clădirea se dă sau cu totul sau fiecare lucrare grupat în întreprindere.

Condițiunile de clădire generale și speciale, precum și planurile de clădire și preliminarul sînt puse spre vedere publică în timpul orelor de oficiu la magistratul orașenesc.

Întreprinzătorii sînt a se prezenta la termenul fixat fiind provăzuți cu vadiu de 5% în sala comunității orașului Szászsebes.

Szászsebes, în 14 Noemvrie 1902.

Magistratul orașenesc:

Aldea,
p. primar.

Strittfeld,
protonotar.

Ne mai auzit de ieftin!

315 bucăți numai fl. 1.85.

1 orologiu frumos, garantat bun, care merge 24 ore, dimpreună cu lanț aurit, un colir minunat din mărgelile orientale, bijuterie modernă pentru dame, cu încheietoare patent, 1 țigaretar frumos cu chichilibar, 1 ac de cravată cu briliante Simili, 1 inel foarte elegant cu imitație de prețioasă pentru domni și dame, 1 garnitură minunată compusă din butoni de manje, gulere și cămașe garantat 3%, aur cu încheietoare patent, 3 buc. de batiste gar. de pânză de in, 1 calimară foarte elegantă de nickel cu mecanism englez, 1 oglindă de toaletă cu piepten fin, 1 broșă pentru dame, cel mai nou fason, 1 notiță de buzunar, 20 buc. obiecte pentru corespondență, 1 perel frumos, 72 penite de cancelarie englezești, și încă 200 bucăți diverse, foarte necesare pentru casă, se dau gratuit. Se pot cumpăra prin ramburs postală dela casa de export. 868 2—2

H. Spingarn,

Krakau, Postfach nr. 158.

La cumpărarea a 2 pachete mai dau gratuit 1 briceag frumos cu 2 tășuri. La cumpărarea a mai multor pachete deodată pentru fiecare pachet 1 briceag. Dacă nu corespund obiectele restituiesc banii.

Cumpărați-vă Călimdar!

Cel mai bun, mai frumos și mai ieftin
călimdar românesc

Călimdarul Poporului
pe 1903

a apărut și se află de vânzare cu prețul de 40 bani (20 cr.) și porto 6 bani (3 cr.)

Se poate procura dela librăria „Tipografia”, societate pe acții în Sibiu, strada Poplăcii nr. 15 și la alte librării din țeară.

Doi mari Metropoliți ai Românilor
Andrei bar. de Săguna

și
Alexandru Sterca Șulatin.

— Portrete frumoase. —

Lucrate în Viena, în fototipie, fiecare separat pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

Patent nr. 86967.

258 28—52

Nu e crucea lui Volta!

Nu e mijloc secret!

vindecă și înviează pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a se da împrejurării că acest aparat vindecă boale vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulației sîngelui, anemie, amețeli, tînturi de ureche, bătăie de inimă, scăderea de inimă, asma, anzu greș, sgărçiri de stomac, lipsa poftii de mîncare, răceala la mîni și picioare, reuma, podagră ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sîngelui și multor altor boale cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — În cancelaria mea se află atestate încurcate din toate părțile lumii cari prețesc cu multumire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca se retrimită banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta” de care-ce „Clasul-Volta” atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficial oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cereat. Deja înfîntătează crucea mele electro-magnetice o recomandă îndosebi.

Prețul aparatului mare e Cor. 6.—

Prețul aparatului mic e Cor. 4.—

folosibil la morbiuri cari nu sînt mai vechi de 15 ani. folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Espediție din centru și locul de vânzare pentru țeară și străinătate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42/III. colțul strada Kálmán.

Din editura „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 culese. tip., brev., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolorului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Piperas Păru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tăndală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Teia logănat. Poveste de Gr. Sima și I. 16a. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișorul. Obiceiurile țărănilor români la mînt, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fiea a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Răstălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstălnicul. Legendă populară din gura Năstălnicului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojza Răncev, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarvik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima și I. 16a. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrăni. Obicături, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. S. și I. 16a. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pămîntul Tărnului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste franceză de Silvestru Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 16 bani.
19. Compoza. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un poșter îndărălnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1868). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vîntură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Neapărătorul. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din estel. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigătoarea. Din fanteziile lui Nojar Gogan. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vestali. Din fanteziile lui Nicolas Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăitul. Comedia de Molière. Un exemplar 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Măscă-lămpărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dîmă-lămpărat și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Epica de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Rogatul. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecută. Poveste în versuri de F. Dufin. Un exemplar 20 bani.
38. Dîmă Mărgărețor. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 20 bani.
40. O vîntură în pătru. De Antonis Ghislaș. Un exemplar 24 bani.
41. Poemul lui de inimă. Comedia în 3 acte de Carlo Gozzi. Tradusă de domnișorul Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Căldăruga și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 20 bani.
43. Mica Făclă. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Basalin pîciorul. Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 44 bani.
45. Eșecul invincibil. Tragedie în 5 acte de Alexandru Făreș. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Targhanev. Tradusă din limba rusă de Euse Hedeș. Un exemplar 20 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poemul popular „Căntecul bătrâneții”. Din culegerile lui I. Fy. Rotegian. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și pento tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului» a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ
(Leucirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dinții la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revăzută — 162 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.